

VILDMARKS- OCH KÄRLEKSVISOR

Med vördnad den andre gästen
hon leder till ensligt gemak,
ty det är grannsockensprästen,
att fröjdas fördolt är hans smak.

Men då hon nalkas den tredje
och känner sin egen bland män,
hon nämner mig högt med glädje
för värd och gäster sin vän.

Med blick som av stolthet flammar
hon lägger sin hand i min,
mig för till sin ljuva kammar
och följer mig själv därin.

MIDSOMMARVISOR

I

Här gångar i lunden en mansperson
med ridande sporrar och hatt med galon,
med guldmedalj på rocken;
det är en hög baron.

Han har skådat all världens bedrägliga glans,
han har trippat med fröknar och fruar i dans,
nu går han stelt som bocken
i blanka stöveldon.

Då nalkas en blomstrande kvinnsperson,
som är skapt i en lättsam och vacker fason;
men trasig hänger kjolen
på hennes unga ron.